

Aangezien de leiding van het werk en het initiatief tot de penning beide van Rotterdam uitgingen, mag hier werkelijk van een Rotterdamse penning worden gesproken.

Wat nu aangaat de penningen van de *Rotterdamse Kunststichting* valt hier te melden, dat gedurende 1958 de *penning van de Maze* nog werd uitgereikt aan de heren H. G. J. de Monchy en Jules A. Zagwijn en de *penning van de Leuve* aan Agnes Canta.

Voorts werd in opdracht van genoemde Kunststichting ter gelegenheid van het veertigjarig jubileum van het *Rotterdams Philharmonisch Orkest* een penning ontworpen door mevrouw Loukie Metz. Deze penning werd uitgereikt aan de leden van het orkest, aan de leden van het bestuur van het Rotterdams Philharmonisch Orkest en aan de leden van het bestuur van de Vereniging tot instandhouding van het Rotterdams Philharmonisch Orkest.

Er zijn nog enkele penningen in voorbereiding, waarover in een volgende jaargang nader kan worden gerapporteerd.

Wij mogen aan dit artikel nog wel toevoegen hoe belangrijk het is, *dat de penningen worden gedateerd*. Het komt nogal eens voor, dat er penningen worden uitgereikt zonder dat men de zorg neemt daarop de datum van uitreiking te vermelden. De dagtekening is van bijzondere waarde voor de historie. Dit is ons gebleken toen wij bij de viering van het tweeduizendjarig bestaan van de stad Lyon van het Crédit Lyonnais een album kregen, waarin deze grote Franse bankinstelling de geschiedenis vertelde van de stad Lyon, bakermat van haar bedrijf. Zij deed dit aan de hand van munten en penningen, beginnende bij de Romeinse tijd tot op de penning, die geslagen was ter gelegenheid van de bevrijding in 1944.

Mits behoorlijk gedateerd zou van Rotterdam na vele eeuwen aan de hand van penningen de geschiedenis kunnen worden afgetast.